

דעם רעביני'ס שווער

גליון ג'
חג השבועות תשפ"ג

בטאון תקופתי
לשתף את ידידנו ותומכינו היקרים
מהנעשה והנשמע בביהמ"ד הגדול דחסידי ברסלב מא"ש

אור הזמנים

חג מרתן תורתינו בעיר הקודש והמקדש

כאשר בנו לא זכה להגיע אליו לשבועות כמה פעמים, הדבר ציערו מאד, ולדוגמא הוא כותב לו באחת הפעמים: **וְהָיָה צַעֲרִי הַגָּדוֹל בְּיִתְרָה** **הוא, ממה שכתבת שלא תהיה על חג השבועות** הבא עלינו לטובה. ואיני יודע אם יהיה לך פנאי לנסע אחרי שיגיע לך מכתבי זה.

גם בשנות המחלוקת הגדולה שעבר על מוהרנ"ת, הוא התאמץ עם כל הכוחות שיהיה קיבוץ על שבועות כרגיל, אך כמובן היו מניעות גדולות, וכן הוא כותב בשנה הראשונה של המחלוקת: **וְהָיָה עֲצָם תְּשׁוּקָתְךָ לְקִדְשֵׁי שְׁבוּעוֹת שֶׁל אֲדוֹנָי מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַנּוֹרָא וְהַנְּשֻׁבֵי ז"ל**, אשר אמתו וקדשותו חופף עלינו כל היום, בפרט בעת הקבוץ הקדוש שלנו, תשוקתך וצעקתך עושה רשם בעזרת השם יתברך. ואם נזכר אספר לך אם ירצה השם פנים אל פנים בחג השבועות הקדוש הבא עלינו לטובה, אך עדיו אתה וכלכם צריכין להשתוקק ולכסף הרבה לקדשת שבועות האמת, שנוזק להתועד כלנו, ולהתפלל הרבה לשם יתברך שיהיה בשלום ושלום, ומפחד אויב תצור חיי וחיי כלנו, ונזכר לדבר בשמחה דברי אמת המחייב את הנפש לצח, הנובעים מהנחל נובע הקדוש והנורא. ושומע תפלת כל פה ישמע תפלתנו ויושיענו למען שמו. דברי אביך המצפה לישועה מהרה. נתן מברסלב (א' בהר תקצ"ה).

ובשנה השניה הוא כותב: **וימי השבועות ממשמשין ובאין**. שבועות חדש שלא עבר עלי פזאת זה פמה שנים שאהיה מקרח להיות בנעמרוב, <<<

כידוע היה דרכו הקדוש של רביה"ק שהתקבצו אליו תלמידיו בשלושה זמנים הקבועים בשנה, שאחת מהם היא חג השבועות, רביה"ק הפליג בגודל מעלת הדבר בהבטיחו שמי שיהיה אצלו בשלושת הזמנים בוודאי ינצל מעולם התווה.

אחר הסתלקותו הקדוש של רביה"ק הבין תלמידו הנאמן מוהרנ"ת זי"ע שאת ההתקבצות בראש השנה ממשיכה "כמו בחיים חיותו", כמו כן הוא הבין שהתקבצות זאת צריכה להתקיים בעיר אומאן אשר בו נקבר אדמו"ר ז"ל כרצונו, אך לא כן שני ההתקבצויות האחרות, דהיינו שבת חנוכה ושבועות.

אמנם מוהרנ"ת המשיך קיבוצים אלו בביתו, ותלמידיו התקבצו אליו בקביעות, וכן הוא מזהיר אותם: **והזהרו שתהיו כלכם עמנו יחד בחג השבועות הקדוש** הבא עלינו לטובה, נגילה ונשמחה בישועתו. דברי המצפה לישועה. נתן מברסלב (א' בהר תקצ"ה).

ובמכתב אחר: **ודעתי הוא שתבואו בלי תרוץ לפה על חג השבועות** הבא עלינו לטובה,

ובמכתב אחר: **תזרו עצמך להכין עצמך באפן שתבוא לפה על חג השבועות הבא עלינו לטובה ויהיה טוב לפניך בכל האפנים בגוף ונפש וממון**.

וַיְהִי־פַחַד מִלְּהַתְקַבֵּץ יַחַד לְדַמְרֵי אֶקְדָּמוֹת. וְאִם לֹא מִנְעוּ
הַמְנוּעִים כִּי אִם אֲמִירַת הָאֶקְדָּמוֹת שֶׁל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ
 גַּם כִּן רָאוּי שְׂיִבֹא עֲלֵיהֶם מֵה שְׂיִבֹא. אֲךָ אִף עַל פִּי כִן קוִיִּיתִי לֵה' שְׂיִמְשֶׁךְ
 עֲלֵינוּ קִדְשֵׁת שְׁבוּעוֹת זְמַן מִתֵּן תּוֹרָה בְּחֶסֶד הַגְּדוֹל. וְאַתָּה בְּנֵי חֲבִיבִי,
 כְּרִצּוֹנְךָ תַעֲשֶׂה, בְּעֵינֶיךָ בִּיאֲתָךְ לָפֶה, כִּי אֲנִי אֵינִי יָכוֹל לִיעֲצָךְ עֲתָה בְּזֶה.
 ידוע שבאחת השנים היה קיבוץ גדול במיוחד עד שקיבל את השם:
 שבועות הגדול.

גם בכל שנה תפס מקום גדול אצל מוהרנ"ת הקיבוץ של חג השבועות,
 עד כדי כך שאנו רואים שהוא מזכיר לבנו הרבה פעמים את הדיבורים
 שהוא דיבר בקיבוץ בשבועות, יותר מכל הדיבורים האחרים שלו.
 כאשר הוא רצה לחזק את בנו שהיה לו מניעות מלבוא אליו הרבה, הוא
 כותב לו כמה פעמים שהוא ישמח שלפחות הוא זוכה לבוא אל הקיבוץ
 שלוש פעמים בשנה, והיינו ראש השנה באומאן ושבת חנוכה ושבועות
 בברסלב, כ"כ הוא משווה [בבחינה מסויימת] את השמחה שזכה להיות
 בקיבוץ בראש השנה עם השמחה שזכה להגיע אליו להקיבוץ של
 שבועות.

לאחר הסתלקות מוהרנ"ת כאשר
 לא היה תחליף לאנשי שלומינו,
 התחילו מעטים להתקבץ בשבת
 חנוכה ושבועות באומאן, ועם השנים
 זה גדל, עד שכבר קראו להקיבוץ של
 שבת חנוכה: "א קליין ראש השנה".

כאן בארץ הקודש היו הרבה מאנ"ש
 שנסעו למירון להתקבץ שם בחג
 השבועות, בצל ציון התנא האלוקי,
 וכמובא בזוהר הק' על השלוש רגלים
 מאן פני אדון דא רשב"י.

אך הרבה מגדולי אנ"ש לא רצו לוותר
 מלהיות בשלוש רגלים בירושלים עיר
 הקודש, שהלא הוא המקום המובחר
 להיות שם בשלוש רגלים, ולקיים את
 מצוות העליה לרגל שמצוותה גם בזמן שאין בית המקדש, [חת"ס], וכן
 כתב התשב"ץ ז"ל:

ויש סמך וראיה שקדושת המקדש והעיר, היא קיימת, שעדיין הם
 עולים לרגל ממצרים ושאר ארצות ויש בזה רמז במדרש ... **ואמרו כי**
עדיין נשאר מהנסים שהיו בירושלים שלא אמר אדם לחבירו צר לי
המקום, כי בבית הכנסת שבירושלים הם צריכים לאנשי המקום כל
 השנה ומתמלאת פה על פה בעת התקבץ שם בחג השבועות החוגגים
 יותר מג' מאות איש כולם הם נכנסים שם ויושבים רווחים **כי עדיין היא**
בקדושתה וזה סימן גאולה שלישיית: (שו"ת תשב"ץ ח"ג ר"א).

וכן אמרו חז"ל במדרש שיר השירים: מה יונה זו אף על פי שאת נוטל
 גוזליה מתחתיה, אין מנחת שונבקה לעולם, כך ישראל אף על פי שחרב
 בית המקדש לא בטלו שלש רגלים בשנה.

וגם יש בזה נפקא מינה להלכה שתקנו חז"ל שלא ישאלו גשמים עד ז'
 חשוון כדי שיספיק אחרון שבישראל להגיע בחזרתו מהעליה לרגל לנהר
 פרת, וכתבו הפוסקים שבגלל זה גם היום ההלכה כן, וז"ל הר"ן: היינו
 אפילו לאחר חורבן לפי שהיו מתאספים ככל הסביבות ברגל לירושלים
כמו שעושים גם היום ומפני עולים הללו ראוי שנאחר השאלה שהיא
 היתה עיקר התקנה. וכן הביאו טעם זה להלכה הלבוש ושו"ע הרב.

אנו מוצאים אצל אנ"ש לדורותיהן שהידרו ביותר לקיים מצוה זו, וכן
 כותב ר' יצחק בן מוהרנ"ת לבניו אחרי בואו לגור בארץ הקודש:

בְּנֵי חֲבִיבִים, חֲזַקוּ וְאַמְצוּ לְבַבְכֶם, וּבְטַחוּ בַּה' כִּי לֹא יַעֲזֹבְכֶם, וּמִמֶּנִּי תוֹכְלוּ
 לְדַעַת גְּדֹל חֶסְדֵי ה' וּנְפִלְאוֹתָיו הַנּוֹרָאִים, אֲשֶׁר זָכָה אוֹתִי מִתּוֹךְ שִׁטְף מַיִם
 רַבִּים כְּזֶה, לְבֹא הַלֵּם לְדָרֶךְ עַל אֲדַמַּת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. ... לֹא בַּחֲזִי וּמַעֲשֵׂי
 זְכִיתִי לָזֶה, רַק בְּכַח וְזִכּוֹת אֲשֶׁל הַגְּדוֹל צְדִיק יְסוּד עוֹלָם הַנִּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר
 חֲקָמָה זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרָכָה זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ כְּבוֹד
 אֲדוֹנֵי אָבִי וּמוֹרֵי וְרַבֵּי זִלְלָה"ה זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, אֲשֶׁר הוּא הַכְּנִיס בְּלִבִּי
 לְטוֹת לְדַרְכִּים הַקְּדוֹשִׁים שְׁלוֹ, וְלִילֶךְ עִם כָּל הַעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַנוֹבְעִים

"כִּן יַעֲמֵד לִי זְכוּתֶם הַגְּדוֹל, שְׂיִרְחֶם ה' עָלַי אֲשֶׁר אֶזְכָּה בְּשָׁנָה הַזֹּאת
לְעֹלוֹת עִם אֲשֶׁתִּי תַחֲיָה לְעִיר הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה, לְהִיּוֹת שָׁם מֵהַעוֹלֵי רְגָלִים עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוֹשׁ
הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. לְעַת עֲתָה כָּל רַעֲיוֹנֵי רַק בְּאֵלוֹ הַמַּחֲשָׁבוֹת, הַגָּם
שְׁעַדִּין נַעֲלָם מִמֶּנִּי אֵיךְ וּבְאִיזָה אֶפְן, לְאֲשֶׁר לְעַת עֲתָה יֵשׁ לִי דַחַק
גְּדוֹל בְּפִרְנָסְתִּי, עִם כָּל זֶה בְּטַחוּנִי בְּחֶסֶד ה' אֲשֶׁר גָּמַר וַיִּגְמַר עִמִּי גַם
הַחֶסֶד הַזֶּה. וְעַתָּה אֵין לִי שׁוּם עֲצָה לָזֶה רַק תִּפְלָה וְתַחֲנוּנִים.
וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת חֲזַק בְּהַרְצוֹן, אֵיךְ וּוִיל זְעָה - אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד"

מִמֶּנּוּ ז'ל. זֹאת הָיָה בְּעֲזָרֵי הַתְּחַזֵּק בְּהַרְצוֹן כָּל כֶּף שָׁנִים, עַד אֲשֶׁר בְּכֹחַם
 הַגְּדוֹל רַחֵם עָלַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר זְכִיתִי לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל, וְשִׁמְתִי
 נִפְשִׁי בְּכַפִּי וּבְאֵתִי בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ לְאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת.

כִּן יַעֲמֵד לִי זְכוּתֶם הַגְּדוֹל, שְׂיִרְחֶם ה' עָלַי אֲשֶׁר אֶזְכָּה בְּשָׁנָה הַזֹּאת
 לְעֹלוֹת עִם אֲשֶׁתִּי תַחֲיָה לְעִיר הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה, לְהִיּוֹת שָׁם מֵהַעוֹלֵי רְגָלִים עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוֹשׁ
 הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. לְעַת עֲתָה כָּל רַעֲיוֹנֵי רַק בְּאֵלוֹ הַמַּחֲשָׁבוֹת, הַגָּם שְׁעַדִּין
 נַעֲלָם מִמֶּנִּי אֵיךְ וּבְאִיזָה אֶפְן, לְאֲשֶׁר לְעַת עֲתָה יֵשׁ לִי דַחַק גְּדוֹל בְּפִרְנָסְתִּי,
 עִם כָּל זֶה בְּטַחוּנִי בְּחֶסֶד ה' אֲשֶׁר גָּמַר וַיִּגְמַר עִמִּי גַם הַחֶסֶד הַזֶּה. וְעַתָּה אֵין
 לִי שׁוּם עֲצָה לָזֶה רַק תִּפְלָה וְתַחֲנוּנִים. וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת חֲזַק בְּהַרְצוֹן, אֵיךְ
 וּוִיל זְעָה [אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד], יַחֲנִי וַיִּגְמְלֵנִי ה' הַחֶסֶד הַזֶּה בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמְנוֹ,

רשמים מחג השבועות אשתקד

קודש, לא יכלו להפסיק מלשמוח "אשר בחר בנו" "והבדילנו מן התועים" וכו', כשלא רק יחידים השתפכו בתוך הריקוד בהמילים "הוא יפתח ליבינו", המראות פשוט הזכירו את תיאוריהם של ר' שמואל הורביץ ור' לוי יצחק על האוירה שהייתה באומן בזמניהם ואצל תלמידי רביה"ק בריקודיהם בלילות חג השבועות, שהיו מחליפים אלו אומרים את התיקון ואלו רוקדים ואחר כך החליפו, כך עבר הלילה הקדוש שמש כיום האיר.

~ בקדרותא דצפרא כולם התקדשו במקווה של שער החמישים, את היוצרות אמרו לפני התפילה כנהוג בשנים האחרונות, אחר כך אמרו ברכות וקרבות, כשעה ועשר דקות לפני הנץ כבר התחילו הודו באש קודש, ממש החר בער באש עד לב השמיים, הרבה מאנשי שלומינו העידו שמימיהם לא היה להם התעוררות והתלהבות כזה, וטעמו טעם גן עדן כזה שפשוט אין לתאר ולשער, כשרצו להפסיק ל'הא-ל בתעצמות' וקדיש, הצריכו פשוט בקול רעש גדול להשתיק את הציבור שלא היו בעלמא הדין ופשוט שכחו היכן הם נמצאים.

~ המשך התפילה והאקדמות כבר היו במצב שפשוט אין מילים להסביר את גודל ההתעוררות והבכיות שראו אצל רבים רבים, אנשים שנרדמים שרגילים לראות תמיד בתפילת יום חג השבועות כמעט ולא ראו מעוצם המתקוות שהיה.

~ אחר התפילה היה ברית, ולאחר מכן יצאו חבורה לעלות לרגל, לעבר מקום המקדש וכותל המערבי, [שכן אלו הן השעות המסוגלות ביותר מצד שמירת העיניים], עם האמונה ששם שורה ביותר רוח הקודש של רבינו ז"ל כמובא בדברי ר' אברהם ב"ר נחמן, שם שרו ניגוני התעוררות וכיסופים להבית המקדש עם נוסחאות תפילת מוסף, השאר עלו על גג בית מדרשינו לראות את מקום המקדש.

~ עם נעילת החג אחר תפילת מנחה הכינו המשמשים בקודש שולחן ערוך לכבוד היום, והקהל הקדוש התיישבו לשיר יחד ניגוני דביקות להמשיך את קדושת החג על כל השנה, וגם שמעו דיבורי רביה"ק על החג וההתקבצות מפי הרה"ח ר' צבי צוקר.

~ הטעם הטוב שנשאר בפה לא פסיק מפי כולם, ה' יעזרינו שנזכה בשנה זו לעלות יותר ויותר, וההתעוררות תהיה גדולה ככל האפשר, ונזכה כלנו לקבל את התורה מחדש והעיקר הוא קיום התורה כפי אשר לימדנו רבינו הקדוש, אמון.

שבועות תשפ"ב היווה קיבוץ בזעיר אנפין את פני הבאים לבית מדרשינו קיבל שלט מרהיב, המברך את כל הבאים להשתתף בהקיבוץ של חג השבועות בבית מדרשינו באחדות עם שאר קיבוצי אנ"ש בכל מקום שהוא.

כמו כן האברכים קיבלו הזמנה אישית מעוצבת, שקרא להם להתכונן כראוי, ולבוא להשתתף בכל סדרי השבת והחג, עם פירוט של כל סדר היום בכל ימי החג.

~ בליל שישי ליל ספירת יסוד שבמלכות - הספירה האחרונה של ימי החול, התקבצו הציבור הקדוש בחורים זקנים ונערים, בבית מדרשינו, כמו שהיה נהוג כבר מזמן מוהרנ"ת, אחר תפילת מנחה מסר הרה"ח ר' משה קרמר שיעור בענייניא דיומא, ולאחר מכן היה תפילת מעריב בקול ובכח כשספירת העומר מתארך יותר ויותר ולא יכלו לעצור את הציבור הקדוש השופך ליבו לפני קונו בשאגות וצעקות מעומק הלב.

~ בליל שבת קודש היו ריקודים סוערים בלכה דודי כהכנה דרבה לקראת היום טוב הקדוש, ולאחר מכן ספרו את הספירה האחרונה בהתלהבות ובקולות.

~ לקראת ליל התקדש חג התקבץ הקהל הקדוש ושרו ניגוני דביקות וכיסופין לקבל את היום טוב שכבר גילה לנו רבינו ז"ל שע"ז מקבלין את האור הגדול של הצדיק [תורה קל"ה], אחר כך נשא דברים קצרים הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין בין היתר במעלת שלוש רגלים בעיה"ק ירושלים, מרוב התרגשות הציבור קם מעצמו והתחיל לרקוד בשמחה עצומה.

~ בתוך כך התחילו הגבאים למכור את העליות של יום החג, כדי שלא להפסיק בבוקר את רצף התפילה הבווערת, הציבור נענה כראוי, ומיד אחר כך התחילו ברכו בנוסח המקובל שמכניס את השראת החג במלוא העוצמה, המעריב אחר כך היה כנהוג באוירת החג ממש יכלו למשש את ההרגשה שרבינו הקדוש בוודאי כאן איתנו, וכמו שכתב מוהרנ"ת: קְדֻשַׁת שְׁבוּעוֹת שֶׁל אֲדוֹנָינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁבֵב ז"ל, אֲשֶׁר אִמְתָּתוּ וְקִדְשָׁתוּ חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם, בְּפֶרֶט בְּעַת הַקִּבּוּץ הַקָּדוֹשׁ שְׁלָנוּ.

~ אחר הסעודה כל אחד בביתו התחילו נוהרים לעבר בית מדרשינו, הגבאים המסורים שצפו מראש את העומס הרב כבר הוסיפו מלכתחילה הרבה מקומות ישיבה בהיכל הכולל והעזרת נשים הישן, בינא לבינא הוגש לפני הציבור כל מיני מטעמים לכבוד היום, וכדי שלא יישנו אפי' התינוקות - גם להם הביאו ממתקים בחברה המיוחדת.

~ אחרי שהציבור כבר אמרו חלק נכבד מהתיקון התלכדו האברכים להתחיל את עבודת הריקודין קדישין, כאשר בד בבד כל הציבור נסחף וכל בית המדרש הפך למדורת אש

כְּאִשֶּׁר עַד כֹּה הָטוֹב גְּמֻלָּנִי, וְאַזְכֶּה מִהֲרָה לְבַשְׂרָם הַטּוֹב מִזֶּה אָמֵן כִּן יְהִי רָצוֹן. (עלים לתרופה מכתבי ר' יצחק י').

במכתב אחר שלו (שם מכתב י"ג), מוסיף ר' אבאלע מטשהערין לספר שהוא והרב מטשהערין גם הגיעו באותה שנה לירושלים לשבועות. בימנו הנפלא של ר' שמואל העשיל פרידמן מתלמידי ר' אברהם ב"ר נחמן אנו מוצאים כמה פעמים שמספר על עצמו ועל עוד כמה וכמה מאנ"ש שהתאמצו לבוא לירושלים לעלות לרגל וכן הוא כותב:

חג השבועות הייתי אצל חמי. ברוך ה' זכיתי להיות עוד הפעם חג השבועות בירושלים, חסדי ה' כי לא תמנונו כי לא כלו רחמי; הלוואי שאזכה להיות איש קשר באמת. חג השבועות התפללתי מוסף אצל כתל המערבי, ואמרתי שם העשרה קפיטל תהלים, (תולדות שמואל שנת תרס"א). אחרי שהיה לו מניעות ולא זכה תקופה ארוכה לגור בירושלים, הוא כותב:

ולעת ערב באתי ברוך ה' ירושלימה, הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, כי זה שנה וחדשים אחדים שלא זכיתי להיות בירושלים, ולא ראיתי את אבי נ"י, וברוך ה' בחסדו הגדול הייתי שבע רצון על צד היותר טוב. קבלתי את פני אבי נ"י, והייתי אצל כתל המערבי, מקום קדוש ונורא מאד מאד וכו', וגם הייתי אצל כל קרובי ומכירי, וכלם קבלו אותי בכבוד גדול, וגם הייתי אצל כל אנשי שלומנו; כן יהי רצון שאזכה לחזור במהרה ירושלימה, ולכל הפחות לעלות לרגל שלש פעמים בשנה: (שם שנת תרע"א).

וכן הוא מספר על ר' ישראל קרדונר שהגיע לעלות לרגל מצפת הרחוקה מאד [במושגים של שנים ההם]:

בעזרת ה' יתברך עבר חג השבועות בשלום. ידידנו ר' ישראל קארדונער נ"י בא ירושלימה על חג השבועות (כי הוא דר עכשו בעיר הקדש צפת תבנה ותפוננו). ויום טוב אצל אצלי, ור' שמשון היה אצלי, וברוך ה' היינו בשמחה ורקדנו; וגם הייתי נעור כל הלילה, ובבקר הלכתי להתפלל כותיקון לאנשי שלומנו. (שם שנת תרס"ז).

גם על ר' אברהם ב"ר נחמן הוא מספר שגם כאשר כבר היה בדרך לאומן לראש השנה הוא חזר לשבועות לירושלים:

יום ג' פְּרִשְׁת 'בַּמִּדְבָּר': ר' אברהם היה פה כמה ימים לנסע לאומן על ראש השנה, וחזר ירושלימה עד אחר חג השבועות. (שם שנת תרע"א).

גם ר' שמואל הורביץ בימנו הנלבב מספר על ההתאמצות שלו לנסוע לשבועות לירושלים בתקופה הראשונה להתקרבותו:

השם יתברך חמל עלי, וגם התיישבתי עם רבי אלטר בנציון, והוא לא אמר לא הן ולא לאו, רק שאתבודד על זה היטב, והשם יתברך ריחם עלי שהתיישבתי היטב, שזה רק מניעות היצר, כי מעודי עדין לא הייתי בשלש רגלים בירושלים עיר הקודש לעלות לרגל, ועכשיו שאני פה, איך אסע מכאן, וגם פה יש לי אנשי שלומנו לקבל חיות מהם ולעבוד השם יתברך עמהם, (ימי שמואל פרק ע"ה).

בהמשך הוא מספר על רבו ר' אלטר בן ציון קרוסקופ ורבו דודו מאנ"ש החסיד המופלא רבי אבנר לוברבוים זצ"ל שנסעו לשבועות לירושלים, וז"ל:

ודברתי עם רבי אלטר בנציון, ואמרתי לו שאני מוכרח לנסוע בשביל השדוך, אבל אחר כך אם ירצה השם נהיה כל הקיץ במירון, והוא השיב לי כי הוא יסע לירושלים על חג השבועות,

...ואני רציתי להיות על שבועות בירושלים, וגם המחוננים רצו, אבל אמי והמשפחה שלי רצו שניסע לצפת על שבועות, ... ונשארתי אז לבדי על שבת ועל שבועות, כי גם דודי רבי אבנר היה בירושלים, ... ובודאי הייתי נכסף ומשתוקק לאנשי שלומנו ולירושלים עיר הקודש, אך מה יכלתי לעשות, (שם פרק ע"ט).

בשנה מאוחרת יותר הוא כותב:

ואף על פי שהיה לי כסופין חזקים והשתוקקות נמרץ לילך לכותל המערבי בחג השבועות, ולעלות לרגל, ולילך לציון קבר דוד המלך עליו השלום כנהוג, שבשבועות יותר פאר והדר יופי מחג הפסח וחג הסוכות, כי הרבה אנשים באים מעיירות ארץ ישראל, שבפסח וסוכות קשה להם לבוא לירושלים. וגם כי בשבועות עיקר החג רק יום אחד, מה שאין כן בחג הפסח וחג הסוכות שיש שבעה ימים חג, ואין כל כך רוב העולם כמו בשבועות, ואני לא זכיתי עדין להיות בחג השבועות בירושלים ולעלות אז לרגל, ולהיות אצל כותל המערבי, ולהיות אצל דוד המלך ע"ה, ובודאי נכספה ונשתוקקה נפשי לזה, אבל מה יכלתי לעשות, כי לא מצאתי ללוות שטריימיל וקאפטין של יום טוב, ולילך כך בבגדי חול יהיה חלול השם מפני אנשי ירושלים, וגם מאנשי צפת וטבריה הבאים על חג השבועות לירושלים ומכירים אותי, (פרק קט"ז).

בפעם אחר הוא משיח לפי תומו ומספר: על שבועות באנו בחזרה לירושלים כנהוג, (פרק ק"צ).

וכן כאשר פעם שאל אחד את החסיד רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל האם לנסוע לשבועות מירושלים? ענה: איני יודע איך אפשר בשלוש רגלים לנסוע מירושלים, ובמקרה אחר הוא ענה: איך עוזבים את "דעם רעבינס שטאט"?!, [והוא על פי משקל דברי ר' אברהם ב"ר נחמן בביאור הליקוטים תורה קנ"ה].

ובכן נשאלה השאלה, מדוע בעיירות נעמירוב וברסלב יכלו לקיים קיבוץ של אנשי שלומינו בחג השבועות, ודווקא כאשר אנו זוכים להיות כאן בעיר הקודש והמקדש דווקא כאן אין זכותינו להתקבץ יחד?! ולא תהא כהנת כפונדקית?!

שאלה זו נשאלה בשנה שעברה, והתשובה לכך הוכיחו האברכים כאשר החליטו פה אחד לשנות את ההרגשה והמצב בבית מדרשינו, שלא בגלל שאנו זוכים בכל שבת וחג להתקבץ עם מאות מאנשי שלומינו, [בזמן שבשבועות "הגדול" היו אצל מוהרנ"ת כמאה אנשים], אנו צריכים להפסיד את אותה הזדמנות של התעוררות שיש בקיבוץ של חג השבועות.

ג.ב. ראה מסגרת על כל ההשתדלויות שנעשו ושגרמו להאווירה המרוממת בשנה שעברה.

מפענה נעלמים

במדור זה נשתף את אנ"ש בתמונות נדירות
מהווי בית מדרשנו בימים עברו

חג השבועות ידוע לכלל אנ"ש כזמן התקבצות של אנ"ש בפרט בזמן תפילת הותיקין, קריאת עשרת הדברות והאקדמות אשר נמשכים עד היום.

לפנינו שני תמונות שצולמו בבית מדרשנו בימי ערב חג השבועות תש"ל בו רואים את העשבים בהם קושט תקרת בית מדרשנו כמדי שנה וכן אחד מדמויות ההוד שבין אנ"ש הלא הוא הגלמוד המנוח ר' הירשקע ז"ל.

נבקש מהקוראים מי שיוזע לזהות את שאר האנשים הנראים בשני תמונות ולהוסיף מידע נוסף על ר' הירשקע הנ"ל, ניתן להשאיר הודעה בקו השול 08-6115903 שלוחה מס 7 ואי"ה נפרסמו בגיליון הבא. כמו"כ אם ברצונכם לשתף את מתפללי בית מדרשנו בתמונות ישנות ומעניינות מהווי השול בימים עברו ניתן לפנות למערכת בשלוחה הנ"ל

שיעור מהרה"ח ר' אליהו חיים רוזין זצ"ל סיפורי מעשיות ו' - מרב ובן יחיד

למאור הקטן... הלך וסיפר לאביו... החכמות של האדם לא נותנים לו להגיע לצדיק האמת, כתוב שמכל עבירה נברא מלאך מחבל עם ידים ורגלים רח"ל שלא נותנים לו לקבל חיות בתורה ותפילה והם אמרו לו בלך לך מן הדרך עוד לפני שהתחיל ללכת..

דברתי עם מישהו על הנהגה כל שהוא, אמר לי, העולם לא אחזו מזה! מי זה העולם? מסופר על ת"ח שלמד בדברי המהרש"א "מקשים העולם" הלך לחפש מי זה העולם, סבב בין שווקיה של העיר וורשא הגדולה ולא מצא מיהו המקשן, עד שהגיע לבית המדרש ומצא איזה בטלן שיושב ולומד ומקשה הקושיא, הבין שזהו העולם.

כל סיפורי רבינו מדברים על כל מה שהיה מאדם הראשון עד ביאת המשיח, אך מעשה זאת התרחשה במציאות!!!

הבן יחיד לא הרגיש חיות בתורה ותפילה, בזה דבר, לא להרגיש טעם, זה נורא נוראות, מוהרנ"ת כותב בליקוטי הלכות שהמניעה הכי גדולה היא, שאין חיות! שזאת מניעת המח, כי כל המניעות אפשר לשבור על ידי חיות אם אין מניעות מח ואם המח רוצה אין לו כל מניעה כפי שמוכח בכתר שם טוב ששאלו את אור שבעת הימים מרנא הבעל שם טוב זי"ע, כיצד אפשר להעניש בעל בטחון הלא כל מה שיועיל אליו יקבל באהבה? ענה הבעש"ט שבעת שרוצים להענישו

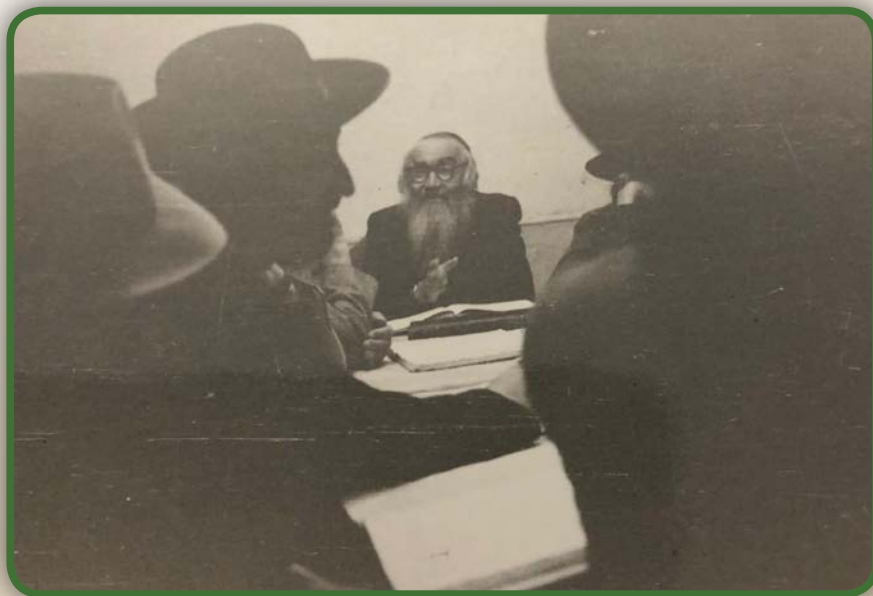
יקחו ממנו הבטחון ממילא כבר מרגיש העונש, נמצא שזה שהבן יחיד לא הרגיש טעם בתורה ותפילה, היה אסון בשבילו כי עיקר החיות זה קיום התורה ואם אין חיות אי אפשר לקיים.

אביו מנעו מהדרך ולא נתן לו לנסוע לצדיק, בכל דור ודור היה מניעות בדרכי החסידות, מסופר על

מעשה כרב אחד שלא היה לו בנים. אחר כך היה לו בן יחיד וגדל אותו והשיא אותו. והיה יושב בעליה ולמד בדרך אצל הגבירים. והיה לומד ומתפלל תמיד, רק שהיה מרגיש בעצמו שחסר לו איזה חסרון ואינו יודע מהו. ולא היה מרגיש טעם בלמודו ובתפלתו. וספר לפני שני אנשים בני הנעורים. ונתנו לו עצה שיסע לאותו צדיק. ואותו בן הנ"ל עשה מצוה, שבא על ידה לבחינת מאור הקטן. והלך אותו הבן יחיד וספר לאביו, כאשר שאינו מרגיש טעם בעבודתו כנ"ל, וחסר לו ואינו יודע מהו, בבן הוא רוצה לנסע לאותו צדיק. והשיב לו אביו: איך אתה בא לנסע אליו? הלא אתה למודן יותר ממנו ומיחס יותר ממנו, לא נאה לך לנסע אליו, בלך מדרך זו. עד שמנע אותו לנסע. וחזר ללמודו, ושוב הרגיש חסרון כנ"ל. והתיעץ שוב עם אותן האנשים הנ"ל, ויעצו אותו כמקדם לנסוע להצדיק. ושוב הלך לאביו, והטה אותו אביו ומנע אותו כנ"ל. ובן היה כמה פעמים. והבן הנ"ל היה מרגיש שחסר לו,,

רבינו מספר שהבן יחיד הרגיש חסרון, מה היה החסרון? מספר רבינו ז"ל שלא הרגיש טעם בתורה ותפילה, ועל הטעם שיש בתורה אומר רבינו ז"ל: אשרי הזוכה להרגיש נעימות התורה!!! על התפילה אמר רבינו ז"ל:

כי עיקר החיות מקבלים מהתפילה שנאמר 'תפילה לקל חיי' הבן יחיד למד והתפלל תמיד ולא הרגיש טעם. כבר דיברנו שבתורה ותפילה יש גם גוף וגם נשמה, הגוף: זה להתפלל וללמוד והנשמה: זה להרגיש חיות בתורה ובתפילה. הכלל, הוא סיפר חסרונו לשני אברכים שיעצו לו לנסע לצדיק פלוני, זאת היתה עצתם לנסע לצדיק פלוני, הבן יחיד עשה מצווה שעל ידה הגיע

דעם רעבינ'ס א דיבור

שיחות ושיעורים מזקני אנ"ש לדורותם
הרואים אור לראשונה

ולא ידע מהו כנ"ל. ובא עוד לאביו והפציר בו עד שהכרח אביו לנסוע
עמו, כי לא רצה להניח אותו לנסוע לבדו מחמת שהיה בן יחיד. ואמר
לו אביו: הלא תראה שאסע עמך, ואראה לך שאין בו ממש.

האבא רצה להוכיח שאין ממשות בצדיק. יש שני אנשים שרואים אותו
דבר, כל אחד מסתכל עם מבט אחר, מובא שבזמן בית המקדש הגיע
אדם לבקר וראה שעבודת הכהנים זהו אכילת בשר... דיבר כגנותם ראה
נא את אוכלי הבשר הללו, אך מי שהיה לו הרגשה בקדושה וטהרה, הבין
שמדובר בעבודה נשגבה של כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים. הייתי
כחו"ל פגשתי כל מיני אנשים שאלתי אנשים מהו דעתכם על ארץ ישראל,
אחד ענה לי הלוואי שאזכה לעלות לגור שם ואילו אחרים דיברו סרה
ממש, ניצוץ של המרגלים!!! המהרי"ל דיסקין זי"ע בהגיעו לארץ ישראל
לקח מניין אנשים להתפלל עמו יחד בכותל המערבי שלא ליכשל בעוון
המרגלים מובא בספח"ק שכל מי שעולה לארץ ישראל יש לו נסיון ליפול
בעצת המרגלים, רבינו ז"ל מביא שאמונה, ניסים, תפילה, ארץ ישראל,
זה דבר אחד מי שרוצה לראות הקדושה, רואה!!! מי שלא רוצה, רואה
דברים אחרים!!! הו"ל אומרים שבך היה גם בעבודה זרה.

מסופר שרבינו ז"ל הושיב בטעפליק את תלמידו ר' מרדכי זצ"ל, הוא היה
קדוש וגאון אדיר, עליו התבטא הבאתי לכם א כשר'ער רב, ידוע שבאותה
זמן התבטא על כך אחד הדיינים, שלטעפליק יש שני רבנים ששניהם יחד
שנים הון רב וקופיקה, מרוב גאוונותו של ר' מרדכי באותה זמן התגורר באומן
עשיר שהשתדך עם משפחת בעל ה"מפרשי הים" בשבת אחר החתונה עשו
קידוש רבה לכל בני העיר, באותה שבת היה ר' מרדכי הדיין מטעפליק
אצל רבינו ז"ל באומן אמר רבינו ז"ל לר' מרדכי: רצוני שתלך לקידוש של
טוצינסקי (העשיר שהיתן עם בעל המפרשי הים) ושמוע והלך לקידוש,
הוא נכנס לקידוש שהיה שם ציבור רב, בכניסתו קמו כולם לכבודו הושיבו
אותו במזרח, כסא ליד החתן ונתנו לו לקדש, הביאו לו פירות והתחילו
לפלפל בדיני קדימה בכרכות, החתן שכח שהוא חתן ונעמד עם רגל על
הספסל והגל על הריצפה והתנצח בלימוד עם ר' מרדכי, לאחר כל זה
התבטא המחזות ממשפחת בעל המפרשי הים מה אומר לכם, האברך הזה
(ר' מרדכי) צודק, והתעניין בזהותו, סיפרו לו שהוא רב בטעפליק ומחסידי
רבי נחמן, התבטא המחזות: לא ידעתי שהחסידי יודעים ללמוד, עתה
הבין ר' מרדכי מדוע שלחו רבינו אליו, אצל המתנגדים חשבו שהחסידיים
לא יודעים ללמוד.

אמר לו אביו: בזה אנסה: אם יתנהג כסדר, הוא מן השמים, ואם
לאו, אינו מן השמים, ונחזור. ונסעו ובאו אל גשר קטן.

אחד שהגיע אל הרבי ר' זושא זי"ע מאניפאלי שאביו התגלה אליו בחלום
שלוש לילות רצופים וציווה עליו להשתמד רח"ל, ענה לו רבי זושא שיפתח
את קבר אביו שם מצאו שהיה צורת שתי וערב, הוציאו את הצורה ומאז
הפסיק אביו לטרונו בחלום.

סיפרו מעשה זה לפני הגר"א והתבטא שאין זה פלא בשבילו שהרי זה
ירושלמי מפורש, והפלא הוא: איך הוא ידע מהירושלמי הזה? הביאו לפני
רבי זושא דברי הגר"א ולעומתם התבטא: מהיכן שהירושלמי לקח דברים
אלו, מושם לקחתו גם אני...

בכל העולם ידוע שהבעש"ט הגיע לעולם לעקור הבייון למדן, (הלמודן
העצבני) רבינו מספר שאביו ניסה למנעו לנסוע לצדיק, הבן יחיד חזר
ללימודו ושוב התעורר אצלו החיסרון.

אנו צריכים להבין שלהרגיש... חיסרון, זוהי זכות גדולה, אנשים יכולים
להיות מהצית מימיהם ולא להרגיש שום חיסרון כאשר רק כסף וכבוד היא
שאיפת חייהם ולא מרגישים כל חיסרון.

הרב מטשהערין ז"ל מביא שיש סתירה, מצד אחד הלומד תורה שלא
לשמה, על זה כתוב שתורתו נעשית לסם המוות ומאיך כתוב, לעולם
ילמד אדם שלא לשמה? מי שחושב שלומד לשמה עליו המהרה"ו כתב
אם יאמר לך אדם שלומד לשמה הרי שר' מאיר מכחישו כי ר' מאיר אומר
שכל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה והיבין הדברים הרבה
שלו? הרב מטשהערין מתרץ על הסתירה בשם הקדמונים תירוץ אמיתי:
לעולם ילמד שלא לשמה ואם זה לא הולך לו השלא לשמה, הוא לא
רוצה את הלימוד, זה בשבילו סם המוות, מי שרוצה לשמה, ככה לומדים,
זה לשמה!

וזה הביאור בסתירה: לעולם צריך ללמוד שלא לשמה, אך כוונתו יהיה
שמתוך שלא לשמה, תהיה לשמה, כי כוונתו תהיה ללשמה, רק איך
מגיעים ללימוד לשמה, רק עם ה"שלא לשמה" וזה דבר אמיתי כשרואים
מתמיד שהראש נמצא בסוגיא אשרי חלקו, רבינו מביא בספר המידות
(אות לימוד) הרגל הלימוד עולה על כל המצוות!!! רבינו ז"ל כותב בליקוטי
מוהר"ן תורה א' שע"י תורה בכח מתקבלים כל הבקשות, מהו תורה בכח?
כאשר בחור או אברך אוהב לשמוע נייעס או בדיחה ומתפנה ללמוד זהו
תורה בכח, יש לו עסקים הרבה והוא מתפנה ללימוד, זהו תורה בכח דהיינו
שכדי ללמוד דרוש לו הרבה כוחות,

הזך ללמודו, ושוב הרגיש חסרון כנ"ל. והתייעץ שוב עם אותן
האנשים הנ"ל, וייעצו אותו במקדם לנסוע להצדיק. ושוב
הלך לאביו, והטה אותו אביו ומנע אותו כנ"ל. וכן היה כמה פעמים.
והבן הנ"ל היה מרגיש שחסר לו, והיה מתגעגע מאד למלאת חסרונו

ונפל סוס אחד, והמרכבה נתהפכה וכמעט נטבעו. אמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג כסדר, ואין הנסיעה מן השמים, וחזרו.

אצל גדולי עולם היה הפוך כאשר ראו מניעות ידעו שזה הדבר הנכון, כפי שרבינו ז"ל כותב בתורה כ"ב (חותם בתוך חותם) שהיכן שיש הברה דקדושה יש קול הברה מנגד. היה כאן יהודי שבנה מקווה והפסיק לבנות ולאחר שנה חידש את הבנייה, שאלוהו: מעיקרא מאי קא סבר ולבסוף מאי קא סבר, אמר בתחילה ראיתי שאין התנגדות הבנתי שאין זה מצד הקדושה, לאחר שהתעוררה עלי התנגדות, ידעתי שאני צריך לעשות המקווה, רבינו ז"ל לימדנו שצריך להיות כסדר בתוך השלא כסדר, היו צדיקים שכאשר ראו שהכל הולך כסדר, תפס להם בפחד, כי כאן בעולם הולך שלא כסדר, לשלמה המלך היה טבעת בו היה רשום גז"י שר"תגם זה יעבור, כאשר ישב על כסאו והלך לו כסדר הסתכל על הטבעת והבין שגם זה יעבור כאשר הלך לו שלא כסדר, התנחם בדברים אלו גם זה יעבור...

בסוף נסעו ונפל חמור והתהפך וכמעט טבעו אמר לו אביו הנך רואה שזה לא כסדר הרי שזה לא מן השמים, חזרו ללמוד ושוב הרגיש חסרון ורצה לנסע וגם בנסיעה השניה העמיד נסיון

ענינו של רבינו הוא כבר כל כך הרבה שנים ורבינו ידע שהאש תוקד עד ביאת המשיח כפי שאמר היכן שיש טוב זה אצלי ורבינו ז"ל פועל גם עם הגבוהים במעלה וגם נחשלי הכה, עם שניהם התעסק רבינו. ליד אומן היה עיירה בה היה אפיקרוס והתגלגל שם עלה מספרי רבינו, תוך כדי עיונו נכנס חסיד וראה אותו מעיין בכתבי רבינו, צעק עליו, אך אתה מעיין בספרים אלו הרי זה של ברסלב, אך הוא לא התייחס ושלח כסף שיקנו לו כל ספרי רבינו וכך נהיה צדיק גמור,

הזר הבן ללמודו. ושוב ראה החסרון שחסר לו ואינו יודע. וחזר והפציר באביו כנ"ל. והוכרח לנסוע עמו שנית. וכשנסעו העמיד אביו הנסיון כבראשונה אם יתנהג כסדר. ונודמן כשהיו נוסעים, ונשברו שני הירדות, (שקורין "אקסין"). ואמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג לנו לנסוע, כי האם זה דרך הטבע שישתברו שני האקסין. וכמה פעמים שנסעו עם המרכבה הזאת, ולא נודמן בזאת, וחזרו.

האמת הוא כך כשרבינו נסע ללמברג נסע עם כמה מאנ"ש וסחבו בעל כורחו את הבעל עגלה אף שהיה רגיל בדרך, תעה כל הלילה בדרבנו, אמר על כך רבינו, כיון שלקחו בעל עגלה בעל כורחו רצונותיו הלא טובים הטעו את העגלה זמן בה רב, כמו שביסופים דקדושה מביאים לדברים גבוהים, כך גם כסופים הפוכים יכולים להשפיע.

מוהרנ"ת נסע עם חברותא ושוהח עמו ואמר לו שיש לו שיחה שאם יאמרו, זה יכול להביא לביטול הבחירה, תוך דבריו התהפכה העגלה, דבר שהיה יכול לגרום לסכנת נפשות ואך בנס אף אחד לא ניזוק, התבטא מוהרנ"ת שלבעל דבר היה שווה להפוך העגלה ובלבד להפסיק את השיחה, אכן זה לא הזיק לאף אחד אך זה היה הנסיון, גם אצל הבן יחיד היה כך שזה היה הנסיון שלו.

מוכא שאצל הגר צדק אברהם בן אברהם (גראף) פוטוצקי כשהציעו לו לינצל משריפה ע"י שיחזור לדת הנצרות, התבטא: מוטב להיות יהודי שרוף מגוי חי, הגר"א הציע לו שיכול להכריחו מבית הסוהר אך הוא לא רצה ברצותו לקדש ה', הכרתי יהודים כשדיברו מהגר צדק, געו בכבי, אך מגיע לגר צדק להיות בכזה דרגא להעדיף להיות יהודי שרוף מעל פני גוי

הזר הבן הנ"ל לדרבו כנ"ל, (היינו ללמודו וכו' כנ"ל), ושוב הרגיש החסרון כנ"ל, והאנשים יעצו אותו לנסע. וחזר לאביו והפציר אותו כנ"ל והוכרח לנסוע עמו עוד. ואמר לו הבן שלא נעמד עוד על נסיון כזה, כי זה דרך הטבע, שנופל סוס לפעמים, או שנשתברין האקסין, אם לא שיהיה איזה דבר מרגש מאד, ונסעו. ובאו לקרעטשמע (אבסניה) ללון, ומצאו שם סוחר. והתחילו לספר עמו בדרך הסוחרים, ולא גלו לו שהם נוסעים לשם, כי הרב היה מתבייש בעצמו לומר שנסע לאותו הצדיק. והיו מדברים מעסקי העולם, עד שבסבוב הדברים הגיעו לספר מצדיקים היכן נמצאים צדיקים. וספר להם ששם נמצא צדיק, ושם ושם. והתחילו הם לדבר מהצדיק שנסעו אליו. השיב להם: זה? (בלשון תמה), הלא קל הוא, כי אני נוסע עבשו ממנו, ואני הייתי שם, שהיה עובר עברה. ענה אביו ואמר לבנו: הראית בני, מה שזה הסוחר מספר לפי תומו. והלא הוא נוסע משם. וחזרו לבייתם. וזה הסוחר הנ"ל היה (הסמך מ"ם) בעצמו, שנדמה לסוחר והטעה אותם. ואחר כך כשפגע שנית בהרב הנ"ל התגרה עמו הוא בעצמו על אשר שמע לעצתו, כי בן דרכו כידוע. השם יתברך יצילנו

יש לכל אחד כח שמה שיהיה עמו, יכול להתגבר על זה. כגרמניה היה מלך שכל אנשי צבאו פחדו מהם, והוא נסע עם צבאו להתאמן על המלחמה, הם הגיעו לנהר אותו צריך לעבור, נכנס חייל וטבע, המלך ראה אותו טובע, צעק עליו אתה יוצא מהמים ואם לאו אני יורה כך, החייל בשארית כוחותיו ניצל, מרוכ פחד גילה אצלו הכוחות הטמונים בו, ה' עוזר שבמצב קשה יכולים להשתמש בכוחות שלו.

זנפטר אותו הבן. ובא בחלום להרב הנ"ל אביו. וראה אותו שהיה עומד בכעס גדול. ושאל אותו: למה אתה בכעס כל כך. והשיב לו, שישע לאותו הצדיק הנ"ל, (שרצה לנסע עם בנו אליו כנ"ל), והוא יגיד לך על מה אני בכעס. והקיץ, ואמר שמקרה הוא. אחר כך חלם לו עוד כנ"ל, ואמר שהוא גם כן חלום שוא, וכן עד שלשה פעמים. והבין הלא דבר הוא, ונסע לשם. ופגע בהדרך את הסוחר שפגע מקדם בעת שנסע עם בנו. והכיר אותו ואמר לו: הלא אתה הוא שראיתך באותו הקרעטשמע? והשיב לו: בודאי ראית אותי. ופתח פיו ואמר לו: אם תרצה, אהיה בולע אותך. אמר לו: מה אתה מדבר? השיב לו: זכור אתה, כשנסעת עם בנך, ובתחילה נפל סוס על הגשר, וחזרת. אחר כך נשברו האקסין. אחר כך פגעת בי, ואמרתי לך שהוא קל. ומאחר שפטרתי אותך, את בנך, עבשו אתה רשאי לנסע, כי הוא היה בחינת מאור הקטן, והצדיק הנ"ל הוא בחינת מאור הגדול. ואם היו מתועדים יחד, היה בא משיח. וכיון שפטרתי אותו אתה רשאי לנסוע. ובתוך דבריו נעלם, ולא היה לו עם מי לדבר. ונסע הרב אל הצדיק, וצעק: חבל, חבל, חבל על דאבדן ולא משתכחין. השם יתברך ישיב נדחינו בקרוב, אמן.

מהזנעשה בבית חיינו

סקירה על המתרחש בבית מדרשנו

חלק בכל הצריך וזכינו לסייעתא דשמיא גלויה ובית המדרש עבר ניקיון מיוחד על ידיהם

בכדי לסייע ללומדי ומתפללי בית מדרשנו ולא להצטרך לנקות שוב ושוב, הוקם גם השנה אוהל מיוחד לאכילת חמץ בימי ערב פסח.

ולא רק בעניני נקיון עסקינן אלא אף בתפארת בית ה' ולקראת חג הפסח פוארה היכל בית המדרש בנברשות מיוחדות, תרומת הנדיב הנכבד שליט"א, אשר נקבעו בכותלי מזרח ומערב לפאר ולרומם בית ה' ולקיים מה שנאמר: כבודו את ה' באורים.

כמו"כ הותקנו בגג ההיכל מנורות חדשות ומיוחדות המאירים את באור יקרות, לתועלת המתפללים והלומדים החשובים שליט"א, תרומת הנדיב הנכבד שליט"א.

בשבת הגדול לפני פסח עת רוב בניין בית הכנסת כבר היה נקי לפסח, נערך

החודש הזה לכם ראש וראשון להתחדשות בבית מדרשנו הגדול

זה עידן שהנהלת בית המדרש נותנת לבה וכל מאווייה לבדק הבית הקדוש הזה לחפש בחורין ובסדקין כל מה שצריך תיקון ושיפור לכבוד בת ה' ולרווחת המסתופפים בצילה הק' ומטבע הדברים שמו דגש מיוחד בערבי פסחים, שזה הזמן לבער את כל הפסולת המצטברת משך השנה אף במקום שאין ידי הגבאים מגיעים אליה משך כל ימות השנה מחמת קוצר הזמן והעומס הרב המוטל עליהם ועל אף שרק לאחרונה פושרו כמה מפועלי הנקיון, דבר שהקשה מאד על תפקוד הגבאים בניהול תקין, אך הרצון וכובד הראש שחשים למקום קדוש זה, גבר ובשיתוף כמה מאברכי הבית הזה שליבם ער לכל דבר שבקדושה, נדבה לבם אותם וכבר מימי הפורים החלו לשאת בעול ולקחת

בראש מטרותינו עומדת בנתינת תחושת נוחות וגישמאק ללומדים ולמתפללים לתת להם את הכלים והאפשרות ללמוד ולהתפלל ביישוב הדעת ולזכות את הרבים בשיעורי תורה וכו' כך שבצהרי יום השבת היה ההיכל מוכן ומסודר במאות מקומות ישיבה לקראת שיעורו המפורסם של הרה"ג ר' יצחק רוזבלאט שליט"א על דיני בדיקת חמץ וביעורו, היכל בית המדרש היה מלא מחברים מקשיבים לדבר ה' זו הלכה.

שיעורי תורה אלו נשנו אף בימי ערב פסח בהם נשמעו עוד שיעורי הכנה לפסח מהרה"ג ר' נחמן ויינשטוק שליט"א, שרבים מאנ"ש באו לשמוע דבר ה' כנ"ל.

נקיון הספרים לכבוד פסח

אוהל מיוחד לאכילת חמץ

את חג המצות נהוג בדיעות

חג הפסח עבר בבית מדרשנו בהתעוררות עצומה הן בתפילות ואף ביום החג עם דמדומי חמה נשמעו דיבורי הכנה לספירת העומר מהרה"ח ר' איתמר לייפער שליט"א ולאחר מכן תפילת מעריב וספירת העומר בקול והתלהבות ואיה הסופר והעט להעלות על גליון את גודל הברען והתלהבות שרחשה בעת ספירת הספירה הראשונה כשזעקות עזרה לטהרת הלב והנפש נשמעו מכל המתפללים ואף מהקטנים ותעל שוועתם אל האלוקים לזכותינו בקרוב ממש לזכות להרחיק מעלינו את הצפוני את הים האחרון עדי נזכה להיות דבוקים בו ית' כל ימי חיינו כפי שלימדנו רבינו הק'.

כאן המקום להציב יד ושם לזכרון עולם בבית ה' את נשמת ר' ישכר דוב בעריש זלוטניק ב"ר יחיאל מיכל ז"ל וכפי שזכור לכולנו מסירותו לכלל המתפללים והלומדים לתת להם מיני דמיון ומשקה להחיות בהם נפש כל חי וכל חיותו היתה מכך ואחד מפעולותיו: להביא קפה ותה למתפללים בימי חול המועד, השנה נמשך מסורת חסד זו, בידי בניו היקרים לעילוי נשמתו כאשר השנה הביאו חידוש מיוחד כאשר הכינו מיחם קפה מוכן עם סוכר.

מועדים לעסוק בתורה

בימי חול המועד סידרנו שיעורי תורה בבית מדרשנו בימים ג' וד' דחוו"מ, הן בהלכה שנשמעו קודם תפילה המנחה והן בחסידות ודברי התעוררות שנשמעו

ספירת העומר בהתלהבות ברוב עם

הלוקת קמחא דפסחא שע"י מפעל החסד "תומכי תורה"

לקראת חג הפסח המרובה בהוצאות כידוע, נערכה החלוקה השנתית של מפעל החסד "תומכי תורה" בנשיאות איש החסד ורב המעש לתורה ולתעודה, ראש וראשון לכל קדשי רביה"ק בכלליות ובית מדרשנו הגדול בפרטיות, אשר לבו ער לכל הנצרך בעושה ובמעשה, ה"ה הגה"ח המפואר רבי נתנאל תפילינסקי שליט"א.

המפעל הכביר כבר פקיע שמיה בקרב כלליות מתפללי בית מדרשנו בחלוקות הקבועות, להחיות את משפחות הלומדים והמתפללים ביד רחבה וברוח נדיבה במשך כל ימות השנה.

מפעל החסד הכביר הפועל זה רבות בשנים, כולן שווים לטובה, בקרב מתפללי ולומדי בית מדרשנו, שמו נאה לו "תומכי תורה" באשר חרט על דגלו להיות לעזר לאברכים היקרים עמלי התורה, לומדי ומתפללי בית מדרשנו, אשר במיוחד בתקופה הזו שהיוקר מאמיר, מהווה הפעילות הברוכה של מפעל החסד כקרן אור ופתח תקוה לעמלי התורה ולבני משפחותיהם, הן בתמיכה החודשית בכרטיסי קניה "יד למשפחה" למשפחות ברוכות ילדים, הן בחלוקות השבועיות של מצרכי בסיס, הן בחלוקת צרכי שב"ק מידי שבוע, ועל הכל החלוקות המכובדות לפני כל חג ומועד בשפע ובהרחבה מאירת עיניים ומשמחת כל לב. זאת בנוסף לחלוקת "הכנסת כלה" לקראת נישואי הצאצאים ושאר מעשי הצדקה והחסד בעל עת מצוא לכל דכפין בטוב לבב.

ועתה הניף ידו בעוז ותעצומות להעניק חלוקת "קמחא דפסחא" בצורה מכבדת ביותר, בדמות 'כרטיסי קניה' טעונים בסכומים מכובדים ומשמעותיים במיוחד, כדי שיוכלו להכניס את החג בהרחבה גדולה.

"השמחה והנהרה המשתפכת על פני האברכים עמלי התורה ובעלי המשפחות בקבלת התמיכה בצורה המכובדת ביותר, מחמם את הלב יותר מהכל" - מעידים פעילי הארגון, שעמלים במשך כל השנה ובמיוחד כעת לקראת חג הפסח - לארגן הכל על צד היותר טוב.

ומה מאד הופתעו כולם, כאשר לא עברו ימים ספורים והכרטיסים הוטענו בשנית בסכום נכבד נוסף לכל אחד ואחד, להרבות בשמחת החג.

בזאת הננו לפה לכלל המתפללים לרומם על נס את פעליו הברוכים והגדולים למען באי בית ה' במשך כל ימות השנה, יתן ה' ברכה והצלחה באהלו, סיעתא דשמיא תלווהו בכל מפעליו ויתברך במילוי כל משאלות לבו לטב ולחיים ולשלום.

רבנות מאנ"ש מתפללי בית מדרשינו.

שני חדרי ההתבודדות המדוברים, נבנו כבר לפני למעלה מ-15 שנה ע"י האברך היקר הרה"ח ר' אברהם גליק שליט"א מיקירי אנ"ש דביתר וע"י הרה"ח רבי בנימין זאב קנפלמכר שליט"א, לרגל בניית ששה החדרים הנ"ל, שופצו אף חדרים אלו בטוב טעם וברוב פאר והדר.

את המעמד פתח הגבאי הרה"ח ר' אליעזר משה היילפרין שליט"א מחברי ההנהלה הוותיקה שדיבר בשבח ההתבודדות ובפרט אל מול מקום המקדש והעלה על נס את עבודת ה' הנעשים במקום ואת התורמים החשובים שנתנו בשעתם ועתה חידשו את המקום ואף ציטט משמו של החפץ חיים שכל תפילה בכוונה המכוונת אל מקום המקדש בוודאי תתקבל למעלה.

אחריו נשמעו דברים נרגשים מפי הגאון החסיד רבי יעקב שלמה מוזסון שליט"א, שהרחיב בדיבורו בגודל יקרת מעלת ההתבודדות.

לקראת סיום המעמד קבעו נקבעו שלטים מעל החדרים עם שמות החדרים הלא הם שמות התורמים החשובים שליט"א, כדי שיתנוססו על גבי החדים, ובשמות ניתנו להם: האחד, "קנפלמכערס שטיבל" והשני, גליק'ס שטיבל".

לאחריו יצאו כל הציבור הק' בריקוד נלהב לכבוד המצוה ולשמחת יו"ט לכל אורך ורוחב הגג.

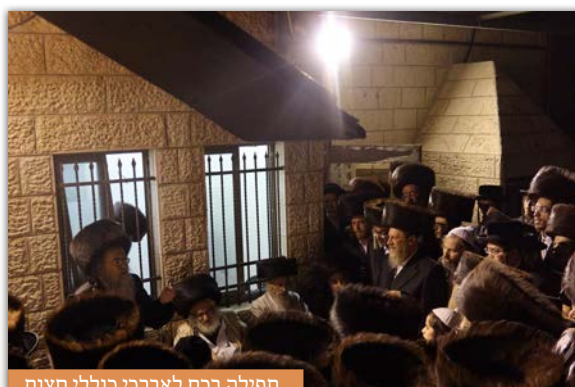
שיעורי תורה וחסידות בימי חוה"מ

"מרבה תורה" בלילות חוה"מ

תפילה בכח לאברכי כוללי חצות

תפילה בכח לאברכי כוללי חצות

תפילה בכח לאברכי כוללי חצות

לאחר מנחה, שיעורי ההלכה נשמעו מפי הרה"ג ר' נתן פיישר שליט"א והרה"ג ר' בצלאל גלינסקי שליט"א. שיעורי החסידות במשנת רבינו מעניינא דיומא נשמעו מפי גדולי וחשובי אנ"ש ה"ה הרה"ח ר' יצחק אנגל שליט"א והגאון החסיד רבי יעקב שלמה מוזסון שליט"א.

כמו"כ במפעל "מרבה תורה" נערכו השיעורים הקבועים גם בימי חוה"מ עם הגרלות מיוחדות למשתתפים וקול התורה נשמע בקודש.

בפסח צועקין בתפילה

ביום ב' נערכה בבית מדרשנו תפילה בכח בהשתתפות כלל כוללי חצות מביתר עילית ובית שמש, בני ברק וברכפלד.

הידוש שיפוץ החדרי התבודדות הוותיקים

בימי חול המועד פסח נערך מעמד מיוחד של חנוכת הבית לשני חדרי ההתבודדות הוותיקים שעל גבי גג בית הכנסת הגדול שבירושלים, לאחר ששופצו ברוב פאר והדר.

המעמד נערך בראשות הרבנים הגה"צ רבי שמעון שפירא שליט"א הגאון החסיד רבי יעקב שלמה מוזסון שליט"א, הגאון רבי בצלאל גלינסקי שליט"א - ועוד, ובהשתתפות עשרות רבות מאנ"ש מתפללי בית מדרשינו.

כזכור, לפני כתשעה חודשים התבשרנו על השלמת בניית ששת חדרי התבודדות מפוארים, שנבנו על גג בית מדרשינו, לרווחתם של כלל אנשי שלומינו היקרים המשתוקקים לקיים מידי יום ביומו את עצתו הקדושה של רבינו הקדוש של שיחה בינו לבין קונו מידי יום ביומו.

ובכן בימי חול המועד פסח נערך בבית מדרשינו מעמד חנוכת הבית לשני חדרי ההתבודדות הוותיקים שעל גבי גג בית הכנסת הגדול שבירושלים ה'שוה"ל של אנ"ש חסידי ברסלב, לאחר ששופצו ברוב פאר והדר, כאשר במעמד נוטלים חלק חשובי אנ"ש שליט"א ובהשתתפות עשרות

סעודת סיום מסכת במפעל התורה "מרבתי תורה"

את אמריו בדיבורי הכנה לקראת יום ל"ג בעומר הקרב ובא, במסגרת החבורה השבועית מדי יום שלישי שע"י "מורשת הנחל".

בברהמ"ז נתכבד הר"ר יואב גולדשיין מהלומדים החשובים והקבועים בסדר מרבתי תורה.

בהזדמנות זאת מוזמנים כל החפצים לטעום מתוקה התורה לבוא והשתתף בשעת לימוד זו מדי ערב בשעה 8.40 ולאחריו בשעה 9.40 תפילת ערבית בנעימות.

סעודת מצוה לגמרה של תורה וחגיגת סיום מסכת עירובין, נערכה לחברי מפעל התורה "מרבתי תורה" השוקדים על תלמודם מדי ערב בבית מדרשנו.

מסכת עירובין שהיא מהמסכתות הקשות שבתלמוד בבלי, נלמדה במשך השנה האחרונה מידי יום, בשיעורו הנפלא שנמסר ע"י המג"ש הר"ר מתיא אנשין שליט"א, בטוב טעם ודעת.

לסיום המסכת נתכבד המג"ש שליט"א, כאשר הוא מתבל

התחדשות בסער"ש

בהנהלת בתי המדרש הוסיפו עוד מגוון סלטים לסעודה שלישית בהשתדלותו של אחד האברכים החשובים, לכבוד ולעונג שבת קודש. הרוצה להשתתף בהוצאות נא לפנות לגבאים הי"ו.

"פעקאלאך" לחתני התלאקה

עולו ואתכנשו בהילולא דרשב"י

את השבת אויפרוף של ר' שמעון אין צריך לתאר, כאשר רקדו בקבלת שבת שירי בר יוחאי, אמר ר' עקיבא, ואמרתם כה לחי. מה נהדר היה המחזה לראות את ילדי החאלקה נישאים על כתפות אבותיהם ורוקדים בהתלהבות לקראת ההילולא כאשר בסיום התפילה אף חולקו מיני מתיקה לכל ילדי בתי המדרש

ביום ההילולא אחר תפילת המנחה, נמסרה שיחת הכנה ל"ג בעומר מהרה"ח ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א שהרחיב ברוממות קדושת היום, לאחר מכן התפללו תפילת מעריב בהתלהבות עם ספירת הוד שבהוד

זכות ההדלקה נמכרה לכל המרבה במחיר, והקונה כיבד בזכות ההדלקה את הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א.

מיד לאחר ההדלקה פצחו בריקודים שנמשכו שעה ארוכה לכבוד התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי לאחר הריקודים התקיימה סעודת הילולא בה דיבר הר"ר יהודה צבי צוקר שליט"א בגדולת התנא וקדושת היום.

במהלך יום ל"ג בעומר נסעו מתפללי בית המדרש למירון בהסעה מאורגנת ומסובסדת בצוותא. כאשר יחדיו נסעו כ-300 איש בלילה וביום אשר הגיעו למירון ללא טלטלות ושאטלים וכדומה, על הצד היותר טוב.

ביום ל"ג בעומר התפללו אנ"ש ביחד תפילת הוותיקין כמדי שנה בחצר מערת הלל ולאחר התפילה נערכה שמחת החאלקע לילדי אנ"ש והמתפללים הרבים שהשתתפו יחד עם אנ"ש בחצר הגדולה של התנא רבי אלעזר ע"ה והשמחה גדלה עד לשמים.

מעמד כבוד התורה ברשת הכוללים "אורות הנחל" בבית מדרש הגדול

הכבירה מתוך מסיני עבור הנבנים והענקת המילגות המכובדות למצטיינים בבחינה אצל הרבנים.

דברי פתיחה נלהבים נשמעו מפיו של הגה"ח ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א אשר הרכיב בדברים על חשיבות לימוד התורה והפוסקים אצל אנ"ש חסידי ברסלב, כפי שראו אצל זקני החסידים בדורות הקודמים, כמו החסידים ר' לייב לופאט'ע, ר' נחום יצחק פראנק, ר' העשיל פרענקל, ר' משה רוזנטל, ואף עובדי ה' המופלגים הידועים כר' אלחנן ספקטור ועוד, שהסתירו את גדולתם וידעו תמיד לענות בחכמה מתוך ענוות חן על כל שאלה בהלכה שהתגוללה לפתחם.

וכאן אנו זוכים לראות את המשך השושילתא דדהבא בלמוד התורה והפוסקים. בדבריו גם קישר את העובדא שהמעמד מתקיים ביום המיוחד של ר"ח סיון, אשר ביום הזה באו מדבר סיני, ע"פ דברי האוה"ח הקדוש שהגיע החשוק לנחשק וכו'.

את המשא המרכזי השמיע הבוחן הראשי, ראש הכולל הנערץ, הגאון רבי יצחק רוזנבלט שליט"א מגדולי מורי

מדבר סיני, בו התקיים מעמד היסטורי ורב רושם של "מעמד כבוד התורה" וחלוקת תעודות בהיכל ביהמ"ד הגדול דחסידי ברסלב במאה שערים עיה"ק ירושלים, כאשר קרוב למאה תלמידי הכוללים הסבו סביב שולחנות ערוכים לסעודה של מצוה כיד המלך כראוי לכבוד התורה, בצוותא עם הורי הנבחרים שהצטרפו לחזות בנועם הנחת דקדושה של בניהם תלמידי החכמים.

את המעמד הנחה בטוב טעם הר"ר שמואל מאיר חשין מאברכי הכולל, אשר פתח בכבוד אכסניה, הלא הוא ראש ומייסד הכוללים, הגה"ח ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א, הנושא בעול הגדול מיום הווסדו, ומשים לילת כימים להצלחתם הרוחנית והגשמית של האברכים הממיתים עצמם באהלה של תורה, בפרט כעת בהשתדלותו

זה קרוב לעשרים שנה מתנוסס לתפארה בטבורה של ירושלים רשת התאחדות הכוללים המפוארה "אורות הנחל" בראשות הגה"ח ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א מגדולי המשפיעים דאנ"ש ומחברי הנהלת העדה החרדית, אשר במסגרת זו שוקדים טובי האברכים מסלתה ומשמנה של אנ"ש, הן בכולל חצות והן בכולל הוראה אה"צ, בדגש לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא כרצון רביה"ק מברסלב זיע"א, מתוך עמל התורה בשקידה מתוך התנתקות מכל הוויות העולם הזה.

לאחר שנים של לימוד ההלכות החמורות, זכו לברך על המוגמר, כאשר במסגרת כולל חצות, זכו לסיים טוש"ע הלכות בשר בחלב, ובמסגרת כולל הוראה אה"צ, זכו לסיים הלכות טהרה מטוש"ע יו"ד ח"ב, ואף עברו את כור המבחן אצל גדולי הרבנים וחברי הבד"צ דהעדה החרדית, אשר הפליאו את ידיעתם הבהירה והברורה של עשרות האברכים, כאשר ניכר על תשובותיהם, העמל הרב שהם השקיעו אף בזמנם הפנוי כדי לחזור שוב ושוב על החומר ולהבחין בהצלחה מרובה ביותר, באופן היוצא מן הכלל.

יומא טבא לרבנן התקיים ביום ראשון ר"ח סיון תשפ"ג, "ביום הזה הוא באו

לימוד התורה של בעליהם, וכדברי רבי עקיבא שלי ושלכם שלה הוא.

בהתרגשות מיוחדת קיבל הקהל את הופעתם של מרן ורבנן חברי הבד"צ דהעדה החרדית שליט"א, הלא המה הרבנים הגאונים הגדולים רבי יהודה פישור, רבי שלמה יהודה הירש ורבי שמואל ברנדסדורפר שליט"א, המכירים מקרוב את הכולל החשוב ואת ראשיו.

דברי הוקרה נשמעו מפי הדיין הגאון הגדול רבי שלמה יהודה הירש שליט"א חבר הבד"צ, אשר ביטא את התרגשותו כאשר בחן את האברכים בהלכות שהרה וראה מקרוב את רמת לימודם וידיעותיהם המפעימות, בהמשך דבריו דיבר על חשיבות לימוד ההוראה שעל ידי כך מתקיימת התורה בישראל.

אחריו נשמעו דבריו הנלהבים של הגאון הגדול רבי שמואל ברנדסדורפר שליט"א חבר הבד"צ, אשר מכיר מקרוב את חסידות ברסלב כאשר זה כשלושים שנה שהוא עצמו משמש כרב בית הכנסת תפארת הנחל בבית שמש, והוא היטיב לבטא את השמחה הגדולה על תקומתה של חסידות ברסלב, אשר כידוע מבוססת בראש ובראשונה על שמירת ההלכה, כפי

ההוראה משעם העדה החרדית, ומחבר סדרת הספרים הנוודעת "הרי הלכות", שבראשית דבריו הפליא את ידיעתם המופלאה של האברכים הנבחרים, הן בכולל הוראה אחה"צ כאשר בחן את תלמידיו על כל הלכות שהרה החמורים, והן בכולל חצות שגם הם נבחנו אצלו על כל הלכות בשר בחלב.

בדבריו הזכיר את חשיבות העמדת רבנים מורי הוראה משעם חסידי ברסלב כדברי מרן גאב"ד ירושלים בעל המנחת יצחק זיע"א שבשעתו פעל למען הדבר אצל החסיד רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל, אך אסתייעא מילתא רק עשרות שנים לאחר מכן הודות להשתדלותו של הרה"ג רבי גרשון ששמו זצ"ל יו"ר הנהלת העדה החרדית. כמו"כ הזכיר את דבריו של מרן הגאב"ד בעל שערי טוביה זיע"א בשם רבו הג"ר משה שניידר, כי הנבחרים של היום הם הרבנים של הדור הבא.

במרכז דרשתו מסר דברי הדרכה מופלאים לאברכי החמד הנכנסים לעומק לימוד ההוראה, כאשר שינן באזניהם מקצת מכללי ההוראה למען ידעו כיצד ומתי לפסוק באופן של לדמות מילתא למילתא, כמוכן לאחר קבלת סמיכת הוראה בעז"ה. בתוך דבריו גם מסר ברכה מיוחדת לבני הבית, בית יעקב אלו הנשים, אשר מוסרים את נפשם עבור

